

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

[Η μόνη κυβερνητική βιογραφία του γενναίου "Ελληνες πρίγκιπες"]

I λές; είπε.

Και χωρίς άργοπορία, έβγαλε το πορτοφόλι του και έπληρε από αυτό ένα χιλιάρικο άκομα.

«Ο στρατιώτης εκύτταζε με άπορία. Μά ο Μουρούζης τού έδωσε και το χιλιάρικο.

—Μά τί είναι αυτό, κύριε Ιλαρχε; ρώτησε ο Ιππέας κατασαστισμένος πιά.

Αυτό είναι για το σπίτι σου και το πεντακοσάρικο είναι για σένα...

«Ο στρατιώτης, με δάκρυα στα μάτια, ευχαρίστησε τον ευεργέτη του. Και ο Μουρούζης γελώντας τού είπε:

—'Ασε τώρα τις ευχές και τις ευχαριστίες. Πήγαινε στη μάνα σου να της δώσεις το χιλιάρικο και το πεντακοσάρικο να το πιης έσυ δλο. Μ' άκουσ;...

—'Οπως διατάζετε, κύριε Ιλαρχε...

«Εκτός από την μεγάλη του σκοπευτική ικανότητα, ο Μουρούζης έφημιζετο και ώς ένας μοναδικός καθάλλαρης. "Ήξερε να ιππεύει και να κάνει καταπληκτικά γυμνάσια με τ' άλογο του. Από ηλικίας 15 χρονών, κατεγίνετο με τ' άλογα και έγυμνάζετο με αυτά. Και στην ηλικία των 35 χρονών ήταν ένας ιππέας, που είχε φήμη άσυναγώνιστου θαλασσιτή άλόγων και καθάλλαρη... 'Ανέβαινε μ' εύκολια σκάλες, καθάλλα στ' άλογο του και πηδούσεν έφιππος από παράθυρα σπιτιών στο δρόμο! 'Η ιππευτική του τέχνη ήταν κάτι άφάνταστο! "Οσοι τον είχαν ιδη να κάνει τέτοια παράτολμα πράγματα, έμειναν κατάπληκτοι και το θυμόντουσαν σ' όλη τους την ζωή!

***

Σχετικό είναι και το ακόλουθο επεισόδιο, που συνέβη, καθώς διηγούνται, όταν ο Μουρούζης υπηρετούσεν ώς Ιλαρχος τού Ιππικού μας στην 'Αθήνα.

Ένα θράυο, άφοδ έπιεν άρκετο κρασί με την παρέα του, σε μία ταβέρνα της Πλάκας, χαιρέτησε τους συντρόφους του και τράβηξε μόνος του για το σπίτι του. Φορούσε πολιτικά και κανέναν δεν μπορούσε να φαντασθή, ότι είναι άδειματικός, εκτός από τους γνωστούς του. "Ήταν δε σε τέτοιο χαλάσι από το μεθύσι, ώστε τρέκλιζε και έκινδύνευε να ζαλιωθεί στο δρόμο. Σ' αυτή την κατάστασι τον συνήνησαν δυο χωροφύλακες, οι όποιοι ήταν νεοεργόμενοι από έπαρχια στην άστυνομια της πρωτεύουσας και δεν εγνωρίζαν τον Μουρούζη. "Όταν λοιπόν τον είδαν σ' αυτό το γάλι, τον έπλησίασαν και ο ένας από αυτούς τού ειπεν ασήτηρά:

—'Ορίστε, κύριε, στο τημια! Είσασι σε κακά γάλια από το μεθύσι και θά θρούμε τον μπελά μας με σένα... 'Εμπρός, λοιπόν, πάμε να κοιμηθής στο μπουντρούμι.

Μόλις άκουσε τ' άλογια τού χωροφύλακα ο Μουρούζης, έβγαλε το περίστροφό του κ' έτοιμάσθηκε να πυροβολήση.

—Πώς τ' είπες, ρέ; ρώτησε τ' ο χωροφύλακα.

Οι χωροφύλακες φοβήθηκαν. Κι' ο ένας έβγαλεν έπίσης τ' ο περίστροφό του για να άμυνήη κι' ο άλλος άρχισε να σφυρίζη...

Αυτή τη στιγμή, ο Μουρούζης, για να γλεινήση με τους χωροφύλακες, μά και έπειδή είχε θεσπιστή στην σκοπευτική του δεινότητα, έσκόπευσε κ' έπυροβόλησε τ' ο πηλίκιο τού χωροφύλακος, που ήθελε να τον πάρη στο τημια... 'Η σφαίρα έπέτυχε τ' ο πηλίκιο και τ' ο διαπέρασε, χωρίς να θιγή καθόλου τ' ο κεφάλι ή τ' α μαλλιά τού χωροφύλακα.

Μόλις τ' είδαν αυτό οι δυο χωροφύλακες τ' άχασαν. Και τούς έπιασαν

ΙΑ'.

καταγής, τού ενός τ' ο περίστροφο και τού άλλου η σφυρίζη...

Μά στο μεταξύ έφτασαν έπί τόπου και άλλοι χωροφύλακες. "Όσο όμως να μάθουν τί συμβαίνει, ο Μουρούζης άρχισε να τρέχη... Οι χωροφύλακες έτρεξαν από πίσω του. Μά δεν μπορούσαν να τον φτάσουν! 'Έτσι, ο πρίγκιπς έκαμε τρέχοντας ένας τετάρτου δρόμο και τέλος έφτασε στο σπίτι του, ενώ οι χωροφύλακες έπλησίαζαν εσπίσω του.

Μόλις ο Μουρούζης έμπηκε στην δώρπορτα τού σπιτιού του, έτρεξε γρήγορα στο σταύλο και πήρε τ' άλογο του. "Επήδησεν άμέσως άπάνω σ' αυτό και άνέβηκεν έφιππος τ' η σκάλα τού σπιτιού. Σε λίγο δε παρουσιάσθηκε, άπάνω στο άλογο του πάντα, στο μπαλκόνι!

'Η μητέρα του, έξύπνησε από τον θόρυβο των θιμάτων τού άλόγου στις σκάλες. "Έτρεξε, λοιπόν, να ιδη τί συμβαίνει και είδε τον γιού της στο μπαλκόνι άπάνω στο άλογο!... Καταροβισμένη τότε τον έπλησίασε κι' όταν είδε ότι τον έκυνηγοούσαν οι χωροφύλακες, τον παρακάλεσε να μη βγη από το σπίτι και τον πιάσουν... 'Η δυστυχ η δεν ήξερε τί είχε συμβή και έπίστευε, πως ο Γιώργος της, καθώς ήταν δέξυθος και άσφοδος, είχε κάμει κανένα έγκλημα και γι' αυτό τον καταδιώκουν...

'Ο Μουρούζης όμως την ήσάχασε.

—Δέν συμβαίνει τίποτα σπουδαίου, της ειπε. Μην τρομάξεις. Κύττασε όμως τ' οντα, μητέρα, να κάμης γάλι, πως θά τούς παρουσιάσθω σαν φάνης μασοτούν! Θά τούς δείξω πως δεν μπορούν να παίξουν με τον Μουρούζη.

Κι' άμέσως, χωρίς να κατεβή από τ' ο άλογο, έσκυψε κ' έφίλησε την προμαγμένη μπέσολα του.

—Μη φοβάσαι καθόλου, μητέρα, της ειπε πάλι.

Έκάθισε κατόπιν καλά άπάνω στ' άλογο του, στερεώθηκε με τέχνη στο έοίπιο, έκαμε μερικούς ελιγμούς στο μπαλκόνι κ' έρώνασε στους γυροφύλακες που είχαν φτάσει κάτω από τ' ο σπίτι:

—Για κάμετε λίγο παραπάνω, παλληκάριο, γιατί θάρβα να σάς θρω μ' ένα πηήμα!

Και χωρίς άνογοπορία, έχτύπησε τ' ο άλογο του κ' έπήδησεν έφιππος από τ' ο μπαλκόνι στο δρόμο!... Στη στιγμή δε, έβρέθηκε κάτω, χωρίς να πάθη τίποτε ούτε αυτός ούτε τ' άλογο του. Συνηθισμένο τ' έξυπνο ζωο να κάνει τέτοια γυμνάσια, εκάμάρωνε κ' έχοεμέτιζε χαρούμενο...

Οι γυροφύλακες, που δεν εγνωρίζαν τον Μουρούζη, μά είχαν άκούσει στην έπαρχια τους πως μόνον αυτός μπορεί να καταρωθή τέτοια πράγματα, έστάθηκαν τότε σε στάσι ποσοχής και καταροβισμένοι έτραύλιζαν:

—Μας συγχωρείτε, κύριε Μουρούζη... Δέν σάς γνωρίσαμε... Μας συγχωρείτε...

Και ο Μουρούζης τούς ειπε:

—Πηγαίνετε από δω. Σ' άς συγχωρώ. Και άλλη φορά να προσέχετε να κάνετε άλλοτ' ο καθήκον σας και να μην έξαιτλήτε την ασυτηρότητά σας στους ανθρώπους που πίνουλινο κοσσι στην ταβέρνα για να ξεσκάσουν... Τ' άκούτε;

Οι χωροφύλακες τον άκουγαν κατάπληκτοι. Τους χαιρέτησε κατόπιν στρατιωτικά, έκαμε μεταβολή έφιππος πάντα κι' άρχισε ν' άνεβαίη την σκάλα τού σπιτιού του...

"Όταν τ' είδαν δ' αυτά οι κακόμοροι έπαρχιατες χωροφύλακες, άρχισαν να σταυροκοπιώνται.

—Αυτός δεν είναι άνθρωπος, έλεγαν. Είναι ο Βερζεβούλης ο ίδιος!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Ο Μουρούζης, με τ' η γραφική στολή των Σπαχιών (Σπανία φωτογραφία)